

42 ΡΕΠΟΡΤΑΖ

Της **ΑΝΘΗΣ ΒΟΥΛΓΑΡΗ**
voulgari.anthi@gmail.com
Φωτ: **ΗΛ. ΚΟΥΤΟΥΛΟΓΕΝΗΣ**

Η κοινωνία εκπέμπει «SOS». Καθημερινά όλο και περισσότεροι συνάνθρωποί μας ζουν κάτω από τα όρια της φτώχειας, ενώ το κοινωνικό επίπεδο πέφτει δραματικά ως συνέπεια ενός φαύλου κύκλου, ο οποίος σχηματίζεται από τις οικογένειες, που μόλις που καταφέρνουν να επιβιώνουν.

Χαρακτηριστικό παράδειγμα, το υψηλότερο ποσοστό Ελλήνων που επισκέπτονται τα πολυιατρεία των «Γιατρών του Κόσμου». Όπως αποκαλύπτουν στα «ΠΑΡΑΠΟΛΙΤΙΚΑ» οι εθελοντές γιατροί της Μη Κυβερνητικής Οργάνωσης, από το 2012 μέχρι και σήμερα το 40% των ασθενών που αναζητούν τη βοήθειά τους είναι Έλληνες που έπεσαν θύματα της κρίσης!

Μια βόλτα από το πολυιατρείο στην Ομόνοια είναι αρκετή για να καταλάβει κανείς πως Έλληνες και μετανάστες συνωστίζονται στην ίδια αίθουσα αναμονής. Από τις 7 το πρωί οι ασθενείς σχηματίζουν ουρά έξω από τα ιατρεία, παίρνουν τον αριθμό τους και περιμένουν υπομονετικά. Για τους μετανάστες, η διαδικασία είναι πλέον γνώριμη. Οι Έλληνες αρχίζουν και εξοικειώνονται σιγά-σιγά, αφού από τη μια στιγμή στην άλλη, εκτός από τη δουλειά τους, έχασαν και τα δικαιώματά τους στα Ταμεία όπου ασφαλιζόνταν.

«Η αλήθεια είναι πως το ποσοστό των Ελλήνων που έρχονται στα πολυιατρεία έχει αυξηθεί πολύ. Περίπου το 40% των ασθενών που βλέπουμε είναι Έλληνες. Δυστυχώς, εμείς μπορούμε να τους εξετάσουμε μόνο σε πρωτοβάθμιο επίπεδο. Αν χρειάζονται περαιτέρω εξετάσεις, τους παραπέμπουμε στα νοσοκομεία, ωστόσο πολλοί από αυτούς δεν έχουν να διαθέσουν ούτε 5 ευρώ», δηλώνει η παθολόγος Μπεττίνα Κρούμπκοιλις-Μπαβέα. Ένα πρόσφατο παράδειγμα είναι η ιστορία που μας διηγήθηκε η κυρία Μαυρίκου, υπεύθυνη του τμήματος επικοινωνίας των «Γιατρών του Κόσμου». «Πριν από μερικές ημέρες ήρθε ένας κύριος που είχε επιχείρηση στην Ερμού. Εκλείσε γιατί είχε οφειλές στο ΤΕΒΕ. Πλέον, δεν καλύπτεται από

Μάχη με τον χρόνο δίνουν οι «Γιατροί του Κόσμου» για να προλάβουν να εξετάσουν όλους τους ασθενείς

Συνωστισμός στα... Ιατρεία των φτωχών

το Ταμείο του και έτσι ήρθε να εξεταστεί εδώ», περιγράφει και τονίζει: «Για εμάς, όλοι οι ασθενείς είναι το ίδιο. Είτε είναι Έλληνες είτε ξένοι. Είμαστε εκεί όπου υπάρχουν άνθρωποι. Δυστυχώς λόγω της κρίσης όλο και περισσότεροι έχουν την ανάγκη μας».

ΣΟΒΑΡΑ ΠΕΡΙΣΤΑΤΙΚΑ. Τις ημέρες που στα πολυιατρεία βρίσκονται οδοντίατροι ή παιδίατροι, υπάρχει συνωστισμός. Οι ανάγκες των πολιτών είναι μεγάλες και τα Ταμεία δυστυχώς αδυνατούν να τις ικανοποιήσουν. Το πολυιατρείο των «Γιατρών του Κόσμου» στο Πέραμα δέχεται καθημερινά περίπου εκατό ασθενείς και όλοι είναι Έλληνες. «Πολλά από τα περιστα-

Τα «Π» πήγαν στα πολυιατρεία και κατέγραψαν την κραυγή αγωνίας των ανθρώπων που χτυπήθηκαν από την κρίση, αλλά και των επιστημόνων

τικά που βλέπουμε είναι πολύ σοβαρά. Επειδή δεν έχουν χρήματα να πάρουν τα φάρμακά τους, η κατάσταση επιδεινώνεται», δηλώνει η παθολόγος Ρεβέκκα Τζανετέα και εξηγεί: «Όταν στο σπίτι τους έχουν κομμένο ρεύμα και δεν έχουν ούτε 5 ευρώ στην τσέπη, ούτε στο νοσοκομείο μπορούν να πάνε, αλλά ούτε και να ακολουθήσουν την κατάλληλη αγωγή. Ένας διαβητικός, για παράδειγμα, θα πρέπει να τρώει ισορροπημένα, αλλά όταν δεν έχει στο ψυγείο του τίποτα, θα φάει ό,τι βρει. Αλλωστε, πολλά σπύτια εδώ στην περιοχή δεν έχουν και ρεύμα για να λειτουργήσει το ψυγείο, οπότε δεν μπορούν να αποθηκεύσουν λαχανικά, γαλακτοκομικά ή κρέας».

Στο πολυιατρείο του Περάματος εξετάζονται κυρίως ασθενείς που ζουν στη Νίκαια, στον Κορυδαλλό, στο Κερατσίνι και στο Πέραμα. Όπως μας είπε η κοινωνική λειτουργός Ελένη Χρονοπούλου, έχουν καταγράψει 500 οικογένειες που δεν έχουν ούτε τα βασικά για να ζήσουν, ενώ παραπρείται διαρκής μείωση του κοινωνικού επιπέδου στις περιοχές: «Δυστυχώς το επίπεδο είναι χαμηλό. Λόγω κρίσης έχει αυξηθεί η ενδοοικογενειακή βία, πολλά παιδιά αναγκάζονται να σταματήσουν το σχολείο, αφού οι γονείς δεν έχουν χρήματα για να τα στείλουν φροντιστήριο ή να τους αγοράσουν τα τετράδια, ενώ όλο και περισσότεροι γονείς ζητάνε παιδοψυχίατρο, διότι παρατηρούν διαταραχές στην προσωπικότητα των παιδιών τους, για τις οποίες ευθύνεται κυρίως η βία μέσα στην οικογένεια».

Όπως μας εξήγησε η κυρία Χρονοπούλου, ο κόσμος που ζει σε αυτές τις περιοχές εργαζόταν κυρίως σε περιστασιακές δουλειές και έτσι έβγαζε τα προς το ζην. Τώρα, με τις παρούσες συνθήκες, δεν έχουν χρήματα, οπότε αυτό προκαλεί νευρά και καυγάδες μέσα στο σπίτι, αποδέχτες των οποίων πολλές φορές είναι τα παιδιά: «Προσπαθούμε να τους δώσουμε μια κατεύθυνση. Πολλοί νέοι άνθρωποι δεν γνωρίζουν καν πώς να πάνε στο νοσοκομείο, να ζητήσουν μια εξέταση ή πώς να αποφύγουν μια ανεπιθύμητη εγκυμοσύνη. Ακούγεται παράλογο, κι όμως συμβαίνει στις μέρες μας. Δυστυχώς, η κρίση δεν έχει μειώσει μόνο τα χρήματα, αλλά και το κοινωνικό επίπεδο».

ΖΗΤΑΝΕ ΒΟΗΘΕΙΑ. Τα πολυιατρεία εξυπηρετούν μεγάλο αριθμό συνανθρώπων μας, ενώ στα Κοινωνικά Φαρμακεία, που λειτουργούν μέσα σε αυτά, είναι απαραίτητες οι ενισχύσεις. Όπως μας εξήγησε η υπεύθυνη του τμήματος επικοινωνίας και κορηγιών, κυρία Μαυρίκου, οι «Γιατροί του Κόσμου» χρειάζονται οικονομική βοήθεια, φάρμακα, αλλά και τρόφιμα προκειμένου να συνεχίσουν να προσφέρουν τη βοήθειά τους όπου υπάρχουν άνθρωποι που την έχουν ανάγκη. Όπως τόνισε η κυρία Μαυρίκου, είναι πολύ εύκολο να βρεθεί ένας άνθρωπος από τη μια στιγμή στην άλλη σε κατάσταση ανάγκης.

Έλληνες και μετανάστες περιμένουν μαζί υπομονετικά στην ουρά.

Έξω από το ιατρείο.

Η κυρία Σοφία από το Πέραμα ευγνωμονεί τους γιατρούς για τη βοήθεια.

Στα οδοντιατρεία των πολυιατρείων οι ασθενείς σχηματίζουν ουρές. Κάτω αριστερά η κ. Ελένη Χρονοπούλου και, δεξιά, οι γιατροί με τη συντάκτριά μας.

«Υπάρχουν μέρες που πεινάω»

Συγκλονιστική είναι η μαρτυρία της κυρίας Βασιλικής, την οποία βρήκαμε στο πολυιατρείο του Περάματος: «Δούλευα στο τελωνείο, αλλά απολύθηκα σε σχετικά μεγάλη ηλικία. Η ζωή μου άλλαξε ξαφνικά. Δεν έχω οικογένεια. Υπάρχουν μέρες που πραγματικά πεινάω. Τρώω απλά φασόλια βραστά. Αν κάνετε μια βόλτα εδώ γύρω, θα δείτε πόσα σπίτια δεν έχουν ηλεκτρικό και φαγητό. Πολλές οικογένειες από το πρωί που θα ξυπνήσουν ψάχνουν από συσσίτιο σε συσσίτιο για φαγητό, ενώ οι γονείς αναγκάζονται να διακόπτουν τα παιδιά από το σχολείο. Εμένα δύναμη για να ζω μου δίνουν οι γάτες μου. Σκέφτομαι πως για να φάνε, πρέπει να είμαι ζωντανή για να τους εξασφαλίζω φαγητό». Τη μαρτυρία της κυρίας Βασιλικής έρχεται να ενισχύσει και η δήλωση της γιατρού Ρ. Τζαντετά. «Εδώ οι άνθρωποι έχουν παραιτηθεί από τη ζωή, ενώ τα παιδιά μεγαλώνουν με την πεποίθηση πως δεν υπάρχει μέλλον και πως είναι αποτυχημένα από τα πρώτα χρόνια της ζωής τους. Βλέπουν τους γονείς τους να τρέχουν όχι για να προλάβουν να πάνε στη δουλειά τους, αλλά για να βρουν φαγητό», τονίζει και συνεχίζει: «Δυστυχώς, η κρίση έφερε έκπτωση της κοινωνικής δομής».

Τρεις από τους εθελοντές «Γιατρούς του Κόσμου» εξηγούν πως εκτός από τους μετανάστες, το 40% των ασθενών που εξετάζουν είναι Έλληνες.

